

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De raptu, & raptoribus Virginum, & aliarum mulierum, eorúmque
pœnis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tem v. g. solvendam puellæ à stupratore, falsa tamen sit, probari tamen falsa non possit, non potest in foro conscientie dotem illam retinere puella; prout etiam retinere non potest, si falso asserat, invitam se, & fraudibus inductam, in sui violationem fuisse, cum sententia Iudicis falsâ nitatur præsumptione, quæ in foro conscientie cedit veritati. Probatum autem stuprum eisdem fere indicij & præsumptionibus, quibus conjugatæ adulterium probatur, cum etiam hujus vitij turpitudine vix aliam admittat probationem.

SECTIO III.

De aliis delictis carnis, eorumque penis.

Agit Auc. Meth. de hac materia bus §§. hujus Sectionis, quæ tam vel civilia tantum sunt, vel ex Theologis moralibus satis intelligi possunt, et pœnæ delictorum talium erudite dant, nulla videtur ulterior necessitas explicationis.

TITVLVS XVII.

DE RAPTORIBUS, INCENDIARIIS, ET VIOLATORIBUS ECCLESIA RUM.

Agitur in hoc Titulo non tantum de raptoribus v. g. honorum, sed etiam personarum, & hinc explicari etiam debet illud impedimentum dirimens, quod raptus dicitur. Sit ergo

SECTIO I.

De raptu, & raptoribus, eorum personarum, seu corporum, eorum etiam rerum, seu honorum.

§. I.

De raptu, & raptoribus Virginum, & aliarum mulierum, eorumque penis?

Raptus proprie quidem, in genere tamen loquendo, censetur com-

mitti, quando Virgo, vel etiam alio mulier, siue vidua, siue conjugata, siue soluta sit, modò ingenua sit, & libera (non ancilla, aut quæ impatiens vivit) libidinis, aut matrimonio contrahendi causâ per vim abducitur, siue illa illata sit ipsi fœminæ abducitæ, siue parentibus, aut tutoribus illius, sed raptus cura adhuc est, siue utrumque. Pœnæ autem in raptores tales à jure Canonico sunt plures, capitis supplicium scilicet, præter. im si Deo fuerint delectatæ abducitæ, et missio omnium bonorum, quòd matrimonium nullam contrahi possit, raptorem inter & raptam, &c. de jure Canonico verò raptus pœnitetur pœnâ servitutis, & si Clerici fuerint, de raptore, vel raptorem adjuvante, de-

ponendi sunt à gradu suo Clericali, si verò Laici sint, sunt excommunicandi, & bona talium, si rapta religiosam vitam vixerit, Ecclesie vel monasterio sunt applicanda, in quo rapta vigeat, &c. Nescio tamen utrum pœnarum harum tam Civilium, quam Canoniarum usus hodie adhuc vigeat.

§. II.

Quenam condiciones requirantur, ut raptori incurrant pœnas jure communi Civili, vel Canonico in eos statuta?

Quatuor ex communi requiruntur. Primò, ut raptus fiat cum violentia illata, vel ipsi raptus, vel ejus parentibus, aut tutoribus, in quorum est potestate: si tamen parentibus tantùm invitis violenta abductio facta est, mitior pœna imponenda est raptoribus, vel nulla etiam incurritur (saltem de jure Canonico) si tractatus de matrimonio contrahendo sive sponsalia cum rapta præcesserint *c. Cum causa. 6. h. t.* quamvis invitis parentibus, ipsa tamen volens ad matrimonium cum ea contrahendum fuerit abducta. Secundò requiritur, ut fiat raptus talis, exercendæ libidinis causâ, quia raptus personæ propriè loquendo est species luxuriæ. Tertiò requiritur, ut mulier traducatur de loco in locum, abducendo scilicet eam à loco, ubi habitabat, ad alium locum. Quartò denique requiritur, ut mulier rapta sit honestæ vitæ, raptor enim meretricis pœnas allatas non incurrit, sed extraordinariâ pœnâ, arbitrio Iudicis, puniendus est; in foro tamen conscientie non est distinctio fa-

cienda inter honestam mulierem & meretricem, cum in utroque casu sit violenta abductio.

§. III.

De matrimonio contracto inter raptorem & raptam.

De jure Civili matrimonium absolutè nullum est inter raptorem & raptam, ut dictum, & constat ex *L. unica Cod. de raptu Virgi. Et ex Authent. de raptis mulieribus Collat. 9. Novella 143.* De jure autem Canonico prohibitum quidem olim fuit matrimonium inter raptorem & raptam, aut quamcunque aliam, ut constat ex *Concil. Tolet. can. statutum 34. caus. 27. q. 2.* (si tamen alienam sponsam de præsentibus rapuit) validum tamen fuerat, si postea in raptorem liberè consensit rapta, quamvis in raptoris potestate adhuc existeret, *can. Trias. 8. caus. 36. q. 2. Et c. Accedens 7. h. t.* cum per consensum consequentem tolleretur vitium præcedens: attendenda tamen hodie sunt, quæ Tridentinum Concilium statuit. De quo

§. IV.

Quid jure novo Concilii Tridentini statutum sit circa matrimonium inter raptorem & raptam initum, & quæ pœna ob illum raptum sine decreto?

Statuit Tridentinum *sess. 24. c. 6. de refor. mari.* nullum posse consistere matrimonium inter raptorem & raptam (etiam si ille non physicè rapuit, sed tantùm rapi aliquam mandaverit, ut cum hac matrimonium iniret) nisi hæc in locuto & libero constituta; extra omnem

Ecc ec 3

raptore